

II. Co se týče druhého případu tohoto zločinu t. zv. trpného podplácní, je podmětem jeho každý úředník vzhledem k veškeré činnosti úřední a trestní čin spočívá v tom, že se úředník buď tím, že dar přijme, aneb že si dar nebo prospěch slíbiti dá, svěsti dá ve své úřední činnosti ku strannosti (t. j. dopřeje straně jakýchkoliv výhod jí po zákonu nepříslušejících, nemaje však při tom zároveň úmyslu poškoditi stranu druhou, ježto by tu pak byl zločin zneužití moci úřední). Dárce neb slibující není však vinen spoluvinou, nýbrž zvláštním zločinem neb přestupkem (§§ 105, 311 tr. z.). V obou případech tresce se zločin přijímání darů ve věcech úředních žalářem od 6 měsíců do 1 roku. Též povinen je úředník přijatý dar neb jeho hodnotu vydati fondu chudinskému toho místa, kde zločin spáchal.

Stejná ustanovení obsahuje voj. tr. z. (§ 433) a tr. z. pro Bosnu a Hercegovinu (§ 179).

III. Dle osnovy nového trestního zákona (§ 365) tresce se každý úředník, který sice úřad svůj dle povinnosti plní, avšak, by jej plnil, dary neb jinaké jemu nepřináležející prospěchy přijímá, požaduje neb slíbiti si dává, pro přečin vězením od 1 dne do 6 měsíců neb na penězích do 1000 zl.

Nabízení, slibování nebo poskytování daru neb prospěchu trestným není. Úředník však, který za jednání neb opomenutí, jež obsahuje porušení jeho úřední neb služební povinnosti, dary neb jinaké prospěchy (výhody) přijímá, požaduje neb slíbiti si dává, tresce se pro zločin kázní od 1 do 5 let neb vězením od 1 dne do 5 let (§ 373).

Příkaz ku prodeji vis Smlouva vetešnická.

Přílohy.

I. Pojem a druhy.

Přílohou sluje povšechně vše, co se připojuje k úřednímu podání, zejména však připojené průvody, o které se podání opírá. Rozsah pojmu »příloha« v tomto širším smyslu nelze přesně určit; avšak za všech okolností bude lze nazvati přílohou jen to, čím je možno úředně nakládati. Rozeznáváme přílohy písemné a přílohy ostatní. Ponejvíce — ač ne vždy — spadá pojem přílohy s pojmem písemné listiny v jedno. Avšak i peníze ať kovové ať papírové, kolky a cenné známky, všechna corpora delicti, vzorky, známky, knihy a j. mohou býti předmětem přílohy ve všech případech, kde zákon neobmezuje výslovně pojem přílohy na písemný průvod, jak to platí nepochybně o příloze v civilním řízení soudním. Má-li se přihlížeti k přílohám ne co k písemným listinám a nelze-li je jako spisy uschovávat, uschovávají se soudně (viz čl. Deposita). Není-li ani to možným, lze přihlížeti k předmětu takovému co k průvodu jen na základě soudního ohledání jeho na místě, kde se nachází. To platí i o písemných listinách tehdaž, když na př. důležitá označení nalézají se na předmětech, jež dopravy nedopouštějí. Vše to, co je tištěno nebo psáno neb co písmo značkami může znázorniti (plány, mapy, matematická i grafická znázornění) a opis připouští, spadá pod pojem listinné přílohy a lze tím nakládati jako se spisy. Byly-li takové přílohy k úřednímu podání připojeny, sluší k nim hleděti co k integrující části podání. Proto opatří se týmž číslem podacím jako podání samo a v podacím protokole vyznačí se aspoň dle svého zevnějšího označení. Dovolávají-li se v některém podání přílohy, jež jsou připojeny k podání jinému, mluvíme o přílohách korespondujících a buďtež spisovnou na spise vyznačeny. Přílohy vrátí se s vy-

řízením podání, pokud zvláštními předpisy opak není ustanoven. (Corpora delicti v řízení trestním viz čl. Řízení trestní.)

II. Předpisy řízení soudního.

Přílohy přiloženy buďtež buď v prvopise buď v jednoduchém neb ověřeném přepise podle toho, jak je to v konkrétním případě předepsáno. Originál neb ověřený opis příloh budiž zpravidla tehdaž připojen, kde úřad je oprávněn k úřednímu jednání, nejsa vázán na mínění odpůrcovo předpokládajíc, že prvopis u úřadu se nachází. Ve všech ostatních případech, kde rozhodnutí závisí na chování se odpůrcově, stačí prozatímní připojení prostého opisu. To platilo zejména ve starém řízení soudním, vyjímaje řízení mandátní, kde slušelo připojiti i prvopis i opis. O tom, jak věc byla změněna novým řádem soudním, viz doleji. Vnější forma listinné přílohy podává se z pojmu podání a listiny; zhotovují-li se listiny k tomu účelu, by sloužily co přílohy, buďtež podobně jako podání čistě a čitelně psány na celé stránky archu, a sestávají-li z více archů, buďtež tyto sešity a na obou koncích nítě tvrdou pečetí opatřeny. K přílohám, jež psány jsou řečí cizí, v místě jich podání u úřadu neobvyklou, přiložiti dlužno ověřené překlady (dv. dek ze dne 22. prosince 1835 č. 109 sb. z. s.). Rozsah práva dovolávati se listin kryje se s rozsahem práva průvody přiváděti

Dle soudního řádu 1. lednem 1898 v život vešlého sluší žaloby podati v tolika stejnopisech, by každému žalovanému mohl býti stejnopis doručen a mimo to jeden stejnopis pro soud zachován (§§ 226, 81 c. ř. s.) Jsou-li tudíž dva žalovaní, sluší žalobu trojmo, jsou-li tři, čtvermo podati. Pro žalobce jakož i k vyrozumění ostatních účastníků připojen budiž potřebný počet záhlaví (rubrik) (§ 80 c. ř. s.). Co se týče příloh, stačí, má-li býti o žalobě ústní jednání zavedeno, připojiti jen opisy příloh, na něž se žaloba odvolává a sice tolik opisů, kolik je žalovaných. Byly-li by rozhodny jen jednotlivá místa listiny, stačí připojení výtahu, jenž obsahujž úvod, rozhodná místa, závěr, datum a podpisy. Jde-li o listiny odpůrci známé aneb o listiny značného objemu, postačí, když žalobce listiny v žalobě přesně označí a zároveň se nabídne, že odpůrci dovolí nahlédnouti do listin aneb že listiny na požádání soudu předloží. Jde-li konečně o listiny, jež strana ve svých rukou nemá, udejž, jakým způsobem by bylo lze listiny zjednati (§ 77 c. ř. s.). Opisy příloh doručí se spolu se žalobou odpůrci. Prvopisy příloh u soudu ponechané buďtež odpůrci k žádosti jeho vždy k nahlédnutí předloženy (§ 81 c. ř. s.).

Podobné zásady platí i pro řízení mandátní (§§ 548 nn. c. ř. s.) a řízení směnečné (§ 555 c. ř. s.) avšak s tím důležitým rozdílem, že zde žalobce musí připojiti listiny, o které opírá svůj nárok na zavedení toho neb onoho řízení, též v prvopise. Co se týče řízení směnečného, sluší ještě dodati, že kromě směnky i protest a účet návratný, pokud tyto listiny v konkrétním případě jsou potřebny k odůvodnění žalobních nároků, v originále (a ovšem i v potřebném počtu opisů pro žalované) připojeny býti musí (§§ 548, 557 c. ř. s.). Ustanovení §§ 548, 557 c. ř. s. odůvodněno je tu tím, že soud zde rozhoduje o návrhu žalobcově (sc. na vydání rozkazu platebního) bez předchozího ústního jednání a beze slyšení odpůrce (§§ 550, 559 c. ř. s.), takže třeba, by nárok žalobcův byl hodnověrným způsobem prokázán.

Shora dotčené zásady platí i pro řízení u p o m í n a cí (zák. z 27. dubna 1873 č. 67 ř. z. zachovaný v platnosti s jistými odchýlkami čl. XXVIII. uv. z.

k s. ř.), dále pro řízení před správním dvorem a říšským soudem. Co se týče řízení exekučního, tedy stanoví exekuční řád ze dne 27. května 1896 č. 79 ř. z., že všechny návrhy vznésti lze buď písemně (podáním) neb ústně do protokolu. Byl-li návrh vznesen podáním, budiž toto v tolika vyhotoveních podáno, by každému odpůrci jedno vyhotovení doručeno a mimo to jedno pro soudní spisy ponecháno býti mohlo. Opisy příloh (zejména rozsudku neb jiných exekučních titulů) přikládati netřeba, byly-li připojeny, odpůrci se nedoručí (§ 53 ex. ř.). Co se týče plné moci procesní, tedy budiž zmocněncem (zejména tedy advokátem) předložena v prvopise neb v ověřeném opise hned při prvním úkonu procesním (§ 30 c. ř. s.).

V řízení před soudy okresními může ostatně i plná moc býti do protokolu diktována, když strana osobně se svým zmocněncem se dostaví (§ 30 al. 3, § 451 c. ř. s.)

V řízení konkursním buďtež připojeny přílohy přihlášek v prvopise neb opise, avšak ve dvojím vyhotovení sluší je přiložiti k dvojitému podání (§ 110 konk. ř.). (Ohledně příloh ve věcech knihovních viz čl. Vklad knihovní.)

III. Právo poplatkové.

Přílohy, jež strany přikládají k podáním a protokolům kolkem povinným, kolkují se 15 kr. na každém archu a nepřevyšuje-li právní věc hodnotou 50 zl., 10 kr. (pol. s. 21 popl. z.).

Přílohy kolku prosté:

a) knihy, brožury a rukopisy k tisku určené, nejsou-li zvláště sepsanými spisy průvodními pro jednání, jež se zahajují, k podání neb k protokolu toto zastupujícímu. Psané knihy, jež nespádají ani pod pol. s. a) ani pod pol. s. 83 A. (jako účty, přílohy k účtům) podléhají, užije-li se jich co příloh, předpisům pol. s. 20. Avšak při tom nesluší pustiti se zřetele, že označení »knih« je pojmem, jenž vztahuje se jen na formu, a sluší tudíž předkem zkoumati, zda spis, jenž se jeví co kniha, již dle svého podstatného obsahu kolku podléhá aneb od něho je osvobozen, neboť ponežvadž kolek přílohový dle pol. s. 20 zapraviti sluší z každého archu přílohy a z toho jen výjimka sama sebou se rozumí, že i listina z archů nepozůstávající kolku 15 kr. (nyní 30 haléřů) podléhá (výn. min. spr. z 27. září 1854 č. 40.061;

b) všechny tuzemské i cizozemské veřejné papíry úvěrní, jich kupony a talony i papíry peníze zastupující;

c) listiny a spisy pro jistý účel jich užití určené, pokud se jich k účelu tomuto užije;

d) vysvědčení chudoby;

e) úřední vyhotovení nebo potvrzení na listinách neb spisech o vykonaném jednání úředním, o pravosti podpisu, o správnosti vysvědčení a pod. nesluší pokládati za zvláštní přílohu kolku podléhající;

f) listiny a spisy, jež by jinak kolku podléhaly, z nichž však na základě zvláštního povolení poplatků se bezprostředně vybírá neb ohledně poplatku z nich zvláštní úmluva byla učiněna (§ 28), dále listiny a spisy, kde poplatek byl bezprostředně zapraven a zapravení úředně na nich je potvrzeno. Spisy, jež lze následkem záznamu poplatku v řízení sporném bez kolku vyhotoviti, nenáleží již o sobě mezi listiny od kolku osvobozené. To nastane teprve tehdy, když splní se podmínky vytčené v pol. s. 75 lit. o)

(osobní osvobození na základě vysvědčení chudoby). Až do té doby pokládati je sluší za spisy, kde se se zapravením poplatku sečkává, jsou to tedy spisy, jež o sobě poplatku podléhají, a na něž tudíž lze bezzávadně užiti pol. s. 21 lit. f). Po zmíněné době jsou to spisy, z nichž poplatek byl do datečně zapraven aneb zapravení poplatku bylo z osobních ohledů prominuto. Je-li zde první z těchto eventualit platí rovněž pol. s. 21 lit. f), nastane-li druhá eventualita, nemůže ani ten, pro něhož byl poplatek zaznamenán, ani jeho odpůrce užiti spisů co příloh bez kolku; prve dotčený proto ne, poněvadž záznam poplatků a konečné jeho pomnutí vztahovati se může jen na určitý spor, odpůrce pak jeho ne vzhledem k § 13 zákona samého (výn. min. fin. z 17. listopadu 1854 č. 50.499). I nálezy, ze kterých byl poplatek zapraven přilepením kolků na seznam spisů, jsou, užije-li se jich co příloh, od kolku osvobozeny (výn. min. fin. ze dne 9. června 1864 č. 19.913).

Příprava a pokus činu trestného.

A. Příprava činu trestného (jednání přípravná.).

Jednání přípravná (přípravky) jsou jednání taková, jimiž prostředky a cesty se připravují, by čin trestný mohl býti spáchán. Pachatel připravuje si tedy prostředky, najmě nástroje k spáchání činu trestného potřebné, on se tedy chystá ku provedení činu. Jednání přípravná nejsou zpravidla ještě pokusem (viz dole), neboť nejsou v objektivné a přímé souvislosti s deliktem, jenž spáchán býti má.

Hranice mezi pokusem a pouhým jednáním přípravným nezáleží v menším nebo větším přiblížení se k trestnému cíli; není rozhodno, obsahuje-li jednání více nebo méně podmínek k dosažení účelu potřebných; rozhodným jest jediné, zda bylo lze úmysl směřující k účelu zamýšlenému avšak nedosaženému, z vnějšího postupu zřejmě seznati (roz. ze dne 26. srpna 1887 č. 6375, č. sb. 1104). Pokud úmysl takový v činu nějakém výrazu nedošel, nelze o trestném pokusu mluvit (§ 11 tr. z.). Jakmile však úmysl pachatelův, směřující k účelu zákonu trestnímu se přičinivšímu (byť i účelu toho dosaženo nebylo), v činu pachatelově zřejmého došel výrazu, tedy dolus v činu pachatelově se zjevil, jest podmínkám § 8 tr. z. vyhověno (roz. ze dne 26. srpna 1887 č. 6375, č. sb. 1104 ze dne 28. dubna 1888 č. 2289, č. sb. 1151).

B. Pokus.

I. Pojem.

O pokusu lze vůbec tehda mluvit, když činnost trestná nepokročila ještě tak daleko, jak toho je třeba k úplnému vyčerpání skutkové podstaty onoho deliktu, jež pachatel zamýšlel. § 8 tr. z. shrnuje znaky pokusu ve dvojím směru, a sice jednak musí pachatel předsevzít činnost, směřující ke skutečnému provedení činu trestného v úmyslu dotyčné zlo způsobiti, jednak je třeba, aby úmysl svůj uskutečnit nemohl, nechat nemožnost tato zakládá se v nemohoucnosti pachatelově, cizí překážce v to příšle, nebo konečně v náhodě. Skutková podstata pokusu sestává ze dvou momentů: momentu vůle a momentu skutkového. Podstata pokusu spočívá tudíž v tom, že to, co pachatel zamýšlel, se neuskutečnilo a sice následkem okolnosti na vůli pachatelově nezávislé (roz. ze dne 7. listopadu 1885 č. 11.060 sb. č. 838). Trestnoť pokusu opírá se o to, že pachatel úmysl svůj, delikt spáchat, projevuje způsobem pořádek právní ohrožujícím. O ohrožování nelze však mluvit, bylo-li užito prostředků k dosažení za-